

گزارش پروژه ی میانترم

در این پروژه قصد داریم مسیله ی 8puzzle را به کمک الگوریتم های مختلف سرچ حل کنیم.

ابتدا کلاس Node را تعریف میکنیم. به کمک این کلاس هر نود به همراه ویژگی های آن معرفی می شود.

کلاس Node:

این کلاس مشخص کننده ی ویژگی های هر نود می باشد. در این کلاس اعداد پازل در قالب یک بردار یک بعدی ۹ تایی نشان داده شده اند. (به جای بردار دو بعدی و برای راحتی محاسبات آن را به صورت یک بعدی در نظر گرفته ایم).

هر نود دارای یک نود پدر می باشد. این نود را با استفاده از smart pointer تعریف کرده ایم. علاوه بر پدر هر نود دارای لیستی از فرزندان نیز می باشد. می توانستیم تایپ متغیر های والد و فرزندان را از نوع Node قرار دهیم ولی چون ممکن است نود های زیادی تولید شود و همه ی آن ها باید در حافظه نگه داری شود بنابراین نگه داری آن ها به صورت پوینتر مناسب تر می باشد. برای این امر از اسمارت پوینتر ها استفاده میکنیم و دلیل آن این است که حالتی وجود دارد که چندین نود دارای یک والد می باشد پس چندین پوینتر دارای رفرنس یکسانی می شود بنابراین نمیتوان از پوینتر های ساده استفاده نمود.

جای خالی در پازل را با عدد صفر نشان می دهیم و اندیس آن را ذخیره میکنیم. (البته این اندیس در ابتدا صفر می باشد و در ادامه در توابع مشخص میگردد)

برای الگوریتم A^* نیاز به تعریف تابع هیورستیک و محاسبه ی آن برای هر نود می باشد باید تابع هیورستیک به درستی تعریف شود و این تابع باید سازگار باشد به صورتی که هزینه خروجی این تابع از هزینه ی واقعی کمتر باشد در این صورت مطمئن خواهیم بود استفاده از این تابع بهترین مسیر را به ما میدهد. برای این مسئله تعداد خانه هایی از پازل که در جای خود نیستند را در نظر میگیریم. (هیورستیک های دیگری هم برای این پازل امتحان کردم نظیر مجموع فاصله ی هر عدد تا نقطه ی مطلوب، تعداد اعداد نابرابر در سطر و ستون و ... ولی در عمق بیشتری جواب را می یافتند).

در هر مرحله برای انتخاب یک نود باید بررسی شود که آیا آن نود در مجموعه frontier (مجموعه ی نود های پیش رو در صف برای بسط داده شدن) و مجموعه ی explored (مجموعه نود ها بیسط داده شده) نباشد. برای راحتی این مقایسه در هر مرحله به هر نود یک id که عدد نه رقمی با اعداد پازل هستند را نسبت می دهیم در این صورت مقایسه با سرعت بیشتری انجام خواهد شد. در تابع تست هم این مقایسه با آی دی نود هدف انجام میپذیرد.

برای تولید فرزندان هر نود نیاز است که اول مکان صفر را بیابیم زیرا حرکات مجاز بر اساس مکان عدد صفر مشخص می شود. برای این کار از کتابخانه ی STL و تابع find استفاده کردیم که در صورتیکه * را یافت کند برای یافتن اندیس آن باید iterator را از iterator که به اول لیست اشاره میکند کم کنیم. پس از یافتن مکان صفر باید حرکات مجاز آن را تشخیص دهیم و سپس نود فرزند را برای هر کدام تشکیل داده و لیست فرزندان را آپدیت کنیم. مثلاً برای حرکت راست زمانی که عدد در ستون سمت راست باشد نمیتواند به سمت راست حرکت کند پس باید باقی مانده ی اندیس عدد به ۳ کمتر از ۲ باشد. برای حرکت به سمت چپ نباید عدد در ستون سمت چپ باشد بنابراین باقی مانده ی اندیس آن به ۳ باید بیشتر از ۰ باشد. برای حرکت به سمت بالا عدد نباید در سطر اول باشد یعنی حاصل تفریق اندیس عدد از ۳ باید از ۰ بیشتر باشد و برای حرکت به سمت پایین عدد نباید در سطر آخر باشد بنابراین حاصل جمع اندیس عدد و ۳ نباید از ۹ بزرگتر باشد.

برای نمایش هر نود از رنگ ها استفاده کردیم که هر رنگ دارای کد مشخص می باشد. هر رنگ برای رنگ نوشته و رنگ پس زمینه دارای کد های مختلفی است و برخی ویژگی ها مانند **bold,italic,underline,...** نیاز در صورت نیاز دارای کد مخصوص می باشند. برای استفاده از رنگ ها همه ی کد های آن ها در فایل **color.h** قرار داده ایم. برای هر رنگ باید ابتدا کد **esc +** کد رنگ **m +** (جهت خاتمه) را قرار دهیم. پس از تغییر می توانیم از کد **RESET** استفاده کنیم تا تنظیمات به حالت اولیه برگردد.

چندین **operator** مساوی تعریف گشته است که در ادامه نیاز به مقایسه ی **object** ها و پوینتر های **object** ها بوده و بر اساس نیاز **operator** ها تعریف گشته است.

یکی از کارهایی که برای راحتی کار انجام میدهم بررسی حل شدنی یا نشدنی بودن پازل قبل از بررسی آن با الگوریتم ها می باشد. این روش ذکر شده و ئیاده سازی شده برای حالت پایانی {1,2,3,4,5,6,7,8,0} صادق است و برای بقیه ی حالت ها باید با الگوریتم ها بررسی گردد که آیا جواب دارد یا خیر. به همین دلیل است که برای تابع **isSolvable** درون الگوریتم ها شرط هدف مساوی با مقدار ذکر شده لحاظ میگردد. (در ابتدا برای تولید پازل رندم حرف را همان دیفالت درنظر میگیرم و پازلی تولید میکنیم که با این شرط قابل حل باشد.) در این روش زوج هایی را می یابیم که عدد بزرگتر در جایگاه کوچکتر باشد. برای مثال زوج (6,7) درست و زوج (7,6) نادرست است. حال اگر تعداد این زوج های نادرست زوج باشد پازل حل شدنی و اگر فرد باشد پازل حل نشدنی است.

کلاس BFS:

این کلاس شامل نود ریشه، لیست **frontier** می باشد و برای جست و جوی در نود های بسط داده شده یا پیش رو از دو لیست **nfrontier** , **nexplored** استفاده می کنیم و در آن ها ای دی منحصر به فرد هر نود را قرار میدهم. (آی دی هر نود عدد ۹ رقمی حاصل از پازل آن می باشد) نیاز به لیست **frontier** داریم زیرا باید در هر مرحله یکی از نود های آن را انتخاب و بسط دهیم پس این لیست را به صورت جداگانه از پوینتر هایی به نود ها تشکیل میدهم. در این کلاس دو لیست **path,actions** را برای برگرداندن راه حل استفاده میکنیم.

تابع **constructor** این کلاس با نود ریشه ساخته می شود و دادن پازل خروجی اختیاری است و مقدار دیفالت برای آن در نظر گرفته شده است.

تابع **contains** یک لیست که مجموعه ای از آی دی های نود ها می باشد به همراه یک آی دی دریافت میکند و وجود آن را در لیست بررسی میکند.

الگوریتم **BFS** بدین صورت است که ابتدا باید نود ریشه را چک کنیم که آیا هدف می باشد یا خیر. در صورتی که هدف باشد باید آن را برگردانیم و در غیر این صورت بررسی میکنیم آیا پازل با این حالت اولیه قابل حل می باشد یا خیر و در صورت قابل حل بودن این نود باید به مجموعه ی **frontier** و آی دی آن به **nfrontier** اضافه گردد. حال وارد حلقه **while** می شویم. این حلقه تا زمانی ادامه پیدا میکند که یا هدف پیدا شود یا مجموعه ی **frontier** تهی گردد. در این حلقه ابتدا اولین نود **frontier** را برداشته و آی دی نود آن را به **explored** اضافه میکنیم و سپس از مجموعه ی **frontier** و **nfrontier** حذف میکنیم. پس در هر مرحله یک سری نود به انتهای **frontier** اضافه میشود و در اول حلقه اولین نود جهت بررسی برداشته می شود. با توجه به حالتی که برای **frontier** پیش می آید باید آن را به صورت صف **FIFO** پیاده سازی کنیم. برای این کار میتوانیم از **queue** استفاده کنیم یا میتوانیم ز **deque** استفاده کنیم. با وجه به اینکه **deque** سرعت کمتری از **queue** دارد پس از گزینه ها حذف میگردد. (اولین پیاده سازی الگوریتم با استفاده از **deque** بوده زیرا قابلیت و حذف و اضافه از هر دو سمت را دارد ولی سرعت بسیار پایین برنامه شد پس آن را جایگزین کردیم.) **queue** قابلیت صف **FIFO** را به خوبی دارد اما در این الگوریتم بیس

کار بر اساس مقایسه می باشد. یعنی در طول برنامه تعداد مقایسه بسیار زیاد است که در این امر **queue** نسبت به **vector** سرعت کمتری دارد. بنابراین از **vector** استفاده میکنیم. علی رغم اینکه ماهیت وکتور برای حذف از ابتدا نمی باشد اما سرعت **iteration** در آن برای مقایسه بالاتر بوده لذا این **container** را انتخاب میکنیم. حال نود جهت بسط دادن را انتخاب کردیم. باید در این مرحله فرزندان آن را به دست بیاوریم و هر فرزند را قبل از اضافه کردن به مجموعه ی **frontier** باید چک کنیم که نود تکراری نباشد. (با این کار از ایجاد لوپ در درخت جلوگیری میکنیم). در این مرحله دوباره به ابتدای حلقه بازمیگردیم.

همانگونه که مشخص شد الگوریتم **BFS** الگوریتمی اول سطح است زیرا ابتدا همه ی نود های یک سطح را بسط می دهد و سپس به سراغ سطر بعدی میرود. در این الگوریتم هدف در کمترین سطح ممکن یافت میشود. (سطر ها و عمق ها را از ۰ در نظر گرفته ایم)

در تابع **pathtrace** از نود هدف شروع کرده و با توجه به نود های والد مسیر رسیدن به حالت اولیه را دنبال میکنیم و آن را درون لیست **path** قرار میدهیم و در انتها لیست را معکوس میکنیم تا مراحل از ابتدا به انتها نمایش داده شوند. برای محاسبه ی عمق نیز چون عمق از صفر شروع شده است باید سائز **path** منهای یک گردد.

الگوریتم DFS:

این الگوریتم به اول عمق معروف است. بدین صورت که ابتدا یک نود تا تا عمقی که میتواند بسط می دهد و سپس به سراغ نود های دیگر میرود. اگر هدف در عمق زیاد باشد این الگوریتم میتواند بهینه تر از اول سطح عمل کند اما به طور کلی ازین الگوریتم به تنهایی استفاده نمیشود بلکه برای آن حد تعیین میکنند و الگوریتم عمقی محدود شده را **DLS** می نامند به طوری که الگوریتم اول عمق را تا حد تعیین شده اجرا میکند و نه بیشتر و اگر تا آن حد جواب یافت نشود حالت **cut-off** رخ میدهد.

این کلاس دقیقا مشابه کلاس **BFS** می باشد. در این کلاس همانند قبل مقدار دیفالت نود هدف را در ارایه **goal** ذخیره کرده ایم و هنگام چک کردن حل پذیر بودن پازل این شرط نیز باید اعمال شود.

در این کلاس لیستی از نود های **explored** نیاز است علاوه بر کلاس اول سطح زیرا باید در مقایسه ها نودی که قبلا بسط داده شده بوده اما در سطح پایینتر بوده مانع بسط نودی با همان مقدار پازل در سطح بالاتر فرزندان دیگر نشود زیرا ممکن است با بسط آن نود به هدف برسیم.

همین منطق برای **frontier** صادق است. نودی که در **frontier** قرار دارد اما در سطح بالاتر نباید مانع بسط نود انتخاب شده برای بسط در سطح پایینتر گردد.

برای این کلاس یک پارامتر دیگر به نام **depth** برای مقایسه ی عمق نود ها اضافه میشود. عمق هر نود هنگام تولید تعیین می شود و برابر با عمق والد به اضافه ی ۱ است.

برای این الگوریتم ابتدا ریشه را به مجموعه ی **Frontier** و آی دی آن را به **nfrontier** اضافه میکنیم. سپس تابع بازگشتی را صدا میزنیم.

تابع بازگشتی یک پوینتر به نود و حد را به عنوان ورودی قبول میکند. در این تابع ابتدا چک میکند آیا نود ورودی هدف می باشد یا خیر. سپس قابل حل بودن آن را بررسی میکند. سپس بررسی میکند که آیا حد آن از ۰ کمتر مساوی شده یا خیر زیرا اگر **limit=0** شود حالت **cut-off** اتفاق افتاده و نود باید از مجموعه ی **frontier** حذف و به **explored** اضافه شود. در غیر اینصورت نود همان **frontier.back()** می باشد که باید بسط داده شود زیرا صف در این الگوریتم **LIFO** می باشد. همانند قبل

نود را بسط می دهیم و اگر هدف نبود و در مجموعه های `frontier` و `explored` با شرایط گفته شده وجود نداشت به لیست اضافه میگردد.

سپس پس از یافتن تمامی فرزندان نود و اضافه کردن به `frontier` باید مجموعه ی فرزندان را `reverse` کرده و سپس تابع `azgusti` را روی هر یک از فرزندان با حد یکی کمتر صدا بزنیم. دلیل `reverse` کردن آن است که `frontier.back()` در هر مرحله همان نود ورودی است بنابراین آخرین فرزند وارد شده می باشد پس برای این برابری نیاز به معکوس کردن داریم و یکی از اول تابع `azgusti` را صدا میزنیم.

الگوریتم DLS برای زمانی که ندانیم جواب در چه عمقی است ممکن است آزار دهنده باشد زیرا باید با ازمون و خطا عمق جواب را پیدا کنیم. برای حل این مشکل از الگوریتم IDS استفاده میکنیم. در این الگوریتم از عمق صفر تا یک عدد بزرگ برای مثال طول `stack` و غیره (در کد ۵۰۰۰ در نظر گرفته شده است با توجه به اینکه طول `stack` حدود ۷۰۰۰ می باشد بنابراین عدد معقولی است ۵۰۰۰) هر بار DLS را صدا میزنیم. بنابراین هدف در کمترین عمق ممکن یافت میشود. (البته این الگوریتم زمانبر است زیرا برای هر عمق DLS را صدا میزند ولی هدف را در عمق کمتر پیدا میکند)

الگوریتم A*:

این الگوریتم بر اساس تابع هیوریستیک که تعریف کردیم به هر نود یک مقدار اختصاص می دهد و در هر مرحله نودی را انتخاب میکند که هیوریستیک کمتری داشته باشد. این روش نسبت به دو روش قبلی سریعتر می باشد و تعداد نود کمتری را برای رسیدن به هدف بسط می دهد. البته باید هیوریستیک مناسب و سازگاری انتخاب کنیم تا جواب بهینه به دست بیاید.

در این الگوریتم علاوه بر تابع هیوریستیک $h(n)$ نیاز به یک تابع هزینه برای `action` ها نیاز داریم که در این مسئله هزینه ی هر اکشن را برابر ۱ در نظر میگیریم و به طور کلی $g(n)$ برابر با عمق هر نود می شود.

$$F(n) = g(n) + h(n)$$

در این الگوریتم ابتدا هدف، حل پذیر بودن مسئله چک می شود و سپس نودی را انتخاب میکنیم که دارای کمترین مقدار هیوریستیک (در اینجا همان $f(n)$) باشد. سپس آن نود را بسط می دهیم و فرزندان آن را پیدا میکنیم و در صورت تکراری نبودن آن را به مجموعه `frontier` اضافه میکنیم. در صورتی که نود جدید در `explored` وجود داشته باشد، اگر مقدار هیوریستیک آن کمتر است باید نود را از `explored` خارج کرده و به `frontier` اضافه کنیم. و اگر نود جدید در `frontier` موجود باشد و مقدار هیوریستیک آن کمتر باشد باید آن نود را از مجموعه ی `frontier` خارج کرده و نود جدید را جایگزین کنیم.

قسمت UI:

در این قسمت برای دو حالت برای ورودی در نظر گرفتیم یکی حالتی که به تعداد مورد نظر نود اولیه را `shuffle` کند و دیگری آن که ورودی را به صورت عددی وارد کند. برای حالت خروجی نیز دو حالت در نظر گرفتیم یکی حالتی که خروجی را وارد کنیم و دیگری حالتی که از خروجی دیفالت مسئله استفاده کنیم.

گزینه ها را در این حالت به صورت حروف الفبا در نظر گرفتیم بنابراین برای دریافت گزینه ها از `getchar` استفاده میکنیم. سپس تا زمانی که گزینه ی مد نظر را کاربر انتخاب نکرده منتظر می مانیم تا دوباره تلاش کند و گزینه ی مناسب را انتخاب کند. سپس بر اساس حالت های مختلف شرط هایی در نظر گرفتیم. برای دریافت تعداد `shuffle` که یک `int` است از `cin` استفاده کرده و برای دریافت پازل از `getline` استفاده میکنیم. به صورتی که اعداد پازل با فاصله باید وارد شوند و در انتها * زده شود تا درفات تمام شود.

سپس در صفحه ی بعد الگوریتم ها را مشخص کرده که میتوانیم انتخاب کنیم. در این صفحه برای برگشت به منوی اصلی می توان q را فشار داد.

این دو تابع را درون یک while اجرا میکنیم و با `while((ch=getchar())!='q')` منتظر می مانیم تا کاربر q را فشار دهد و برنامه به منوی اصلی بازگردد.

لینک repository :

<https://github.com/z-arabi/8puzzle.git>

* این repository دارای یک شاخه BFS می باشد. در شاخه ی اصلی برنامه همراه با ارث بری نوشته شده بود که سرعت پایینی داشت بنابراین یک شاخه ی جدا برای بدون ارث بری درست شد که نتیجه ی مطلوب هم داد.(این دو را با هم merge نکردم زیرا امکان conflict وجود دارد و باید آن ها را رفع کنم) پروژه ی نهایی در branch BST قرار دارد.

متشکرم از شما